

[Pelle Voigt]

de har sagt, at man ikke kan påberåbe sig bare én organisation udefra, der ønsker at støtte dette her.

Kim Behnke (FP):

Vi har i Fremskridtspartiet mange af de samme forbehold over for dette lovforslag, som SF har. Vi har også undret os over den manglende fleksibilitet fra regeringen i retning af at imødekomme nogle af de ønsker, der er formuleret af folk uden for dette hus.

Men forslaget er jo som så mange andre på boligområdet et fait accompli, der er præsenteret for Folketinget, og hvor det med de absolut nødvendige 90 mandater skal mases igennem folketingssalen.

Vi må så om lidt, når vi skal stemme om det, se, om de 90 mandater er til stede, men ellers vil man vel bede om at få forhandlingerne afbrudt med henvisning til, at betænkningen har 90 mandaters indstilling bag lovens vedtagelse. Derfor – og alene derfor – har vi også valgt at se på de mange ændringsforslag fra SF med de samme øjne.

Der er for langt hovedparten af de ændringsforslag, der ligger fra SF, tekniske og saglige begrundelser for, at de burde vedtages. Men de bliver det bare ikke. Og derfor ønsker vi overhovedet ikke at medvirke til dette lovforslag. For os er det så vederstyggeligt, at vi ikke ønsker at have hverken lod eller del i det. En deltagelse i afstemningen om enkelte eller flere af ændringsforslagene kunne tages som udtryk for, at vi alligevel havde et gran af sympati for dele af forslaget, og det har vi ikke. Selv hvis alle hr. Pelle Voigts ændringsforslag blev vedtaget, ville forslaget stadig have en udformning, som ikke er korrekt og ikke er rigtig efter vores mening. Derfor stemmer vi imod hr. Pelle Voigts ændringsforslag – ikke fordi vi er uenige i indholdet af dem, ikke fordi vi ikke mener, at mange af dem er teknisk korrekte og betimelige, men alene fordi vi ikke bryder os om det samlede lovforslag. Vi vil stemme imod det og håbe på, at 89-90-situationen ikke er til stede. Vi vil håbe på, at dette forslag ikke bliver til noget, men at denne sag falder på gulvet. Det er og bliver ganske, ganske urimeligt, at man fra regeringens side har valgt den nærmest argumentresistente holdning, som tilfældet er.

Også fru Lissa Mathiasens deltagelse i debatten i dag har kun bekræftet, at man end ikke engang gider at gå ind og diskutere indholdet af de ting, der har været præsenteret for Folketingets Boligudvalg. Man afviser det bare med en stor håndbevægelse, og det er jo selvfølgelig det, man kan tillade sig, når man sidder i en flertalsregering.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil gerne rette den misforståelse. Hvis nogen skulle tro, at jeg på noget tidspunkt har rejst kritik af de henvendelser, der er kommet, vil jeg gerne sige: Det er ikke på nogen måde rigtigt. Min kritik er rejst direkte imod partier herinde, specielt SF, som jeg synes har gjort det her arbejde på en useriøs måde.

Det er naturligt, at når folk uden for huset har svært ved at gennemskue det, kommer de med deres utryghed. Men hvad er så endnu mere naturligt? Det er selvfølgelig, at vi i vores arbejde hver især må sørge for at skaffe den klarhed, som man mener der er behov for, hvis man mener, der er grundlag for at være i tvivl. Og det er dét, jeg angriber SF for. Man siger fra SF's side – jeg vil gerne citere fra tillægsbetænkningen:

»Det vil være forkert på baggrund af undtagelsesbestemmelsernes karakter af ren bemyndigelseslov og gummiparagraf at forvente, at bestemmelserne vil være et effektivt værn mod lovens hovedvirkning: at skabe huslejeforhøjelser, så huslejen kommer op på et niveau mellem 600 og 700 kr. pr. kvadratmeter (hvilket vil tvinge de nuværende beboere ud af områder som f.eks. Vesterbro . . .)«.

Hvis hr. Pelle Voigt mener, at den paragraf, der er sat ind for at sikre denne undtagelsesmulighed, for at sikre, at ingen kan få lov til at fastholde det lejeniveau efter den gældende byfornyelseslov, hvis hr. Pelle Voigt mener, at den undtagelsesbestemmelse ikke er klar nok, så er det, jeg med rette mener, man kan sige til SF: Hvorfor har man så ikke fokuseret på at få den undtagelsesbestemmelse gjort klarere, således at man også fra SF's side havde sikkerhed for – hvad man åbenbart ikke mener der er i dag – at denne undtagelsesparagraf i praksis også ville fungere?

Vi er ikke i tvivl. Vi er sikre på det, og det er grundlaget for, at jeg reagerer på den her må-